

**STICHTING R.T.A.V.
Raad van Tilburgse Amateur Voetbalverenigingen**

Ouders langs de lijn.

Loop op zaterdagochtend maar een langs de velden en je ziet en hoort direct hoe sommige ouders zich gedragen.

Onbedoeld wordt er voor gezorgd dat een aantal kinderen stijf van de spanning staat op het veld en niet hun zo geliefde spelletje kunnen spelen.

Terwijl je als kind pas echt goed kan spelen als je je vrij en blij voelt.

De oorzaak hiervan ligt meestal in het gescheld en geschreeuw van diverse ouders, omdat deze zich geroepen voelen om diverse aanwijzingen te geven aan hun kind of kinderen.

Volgens mij hoort dat thuis bij de diverse leiders van de club, deze trainen en begeleiden deze kinderen tijdens de wedstrijden, enkel deze geven aanwijzingen.

Deze trainers hebben meestal hiervoor een cursus gevolgd en daar hebben ze geleerd hoe om te gaan met de kinderen van de diverse leeftijden.

Elk kind behoort enkel de aanwijzingen van de trainer c.q leider van zijn of haar elftal tijdens de trainingen en wedstrijden op te volgen.

Als dan ook de ouders dit gaan doen is dat meestal tegenstrijdig en weet het kind niet meer wat deze moet doen.

Het plezier gaat er snel genoeg af dan.

Er zijn veel kinderen die angst hebben als hun ouders komen kijken. Ze willen het goed doen voor de trainer/leider maar zeker ook voor hun ouders. En dat is niet enkel tijdens de wedstrijden maar ook als ze thuis komen krijgen ze het een en ander nogmaals te horen.

Het is beter de kinderen aan te moedigen dat het ook wel eens kan zijn dat de tegenstander beter is en dat er volgende keer weer een kans komt om te winnen.

Winnen is niet enkel het belangrijkste punt. Het samen spelen in teamverband, ook dan leren de kinderen omgaan met anderen en om samen met het gehele team in de toekomst iets te bereiken.

Kinderen moeten het gevoel hebben dat ze hun best hebben gedaan en dat hun ouders er achter staan dat ze trots zijn op de prestaties van hun zoon of dochter.

Het zijn niet allemaal spelers zoals Kuijt. Ook deze is begonnen net als alle andere kinderen met vallen en opstaan. Het plezier in het voetballen is toch voor de kleinsten onder ons het belangrijkste, zeker voor henzelf.

Ouders moeten vooral liefde geven en zorgen dat het kind het leuk vindt om te gaan voetballen.

Een goede ouder pakt thuis ook niet zijn schoolbord erbij om nog eens aan te geven waar zijn kind moet lopen.

Als je de gesprekken hoort van vele vaders hoe goed ze vroeger wel niet waren en hoe hoog ze wel niet gespeeld hadden. Ze hadden allemaal in het nationale elftal gespeeld, tenminste als je de verhalen hoort.

De taak van de vaders is volgens ons de kinderen enthousiast te maken voor het voetbal, tijdens de wedstrijden op de achtergrond te blijven en te zorgen dat de kinderen tijdig aanwezig zijn met alle benodigde voetbalspullen.

Hopende hiermede een bijdrage te hebben geleverd in het kader van normen en waarden in de voetbalsport.

Succes